

David Pratt

Pszichikai hadviselés

<http://davidpratt.info/psi.htm>

2017. június

**Fordította: Szabari János, 2018.
MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT**

Tartalom

Krózus és az orákulumok	2
A hidegháború és azután	3
Távolba látás az USA-ban	5
Szovjet/országi hadműveletek	8
A pszichikus jelenségek magyarázata	10
Pszichikus képességek és az etika	14
Forrásmunkák	16

Krózus és az orákulumok

A pszichikai képességekről az írott történelem kezdete óta születnek beszámolók, és különböző célokra használták azokat. Konfliktusok idején a sámánoktól elvárták, hogy biztossítsák a győzelmet a törzsük számára a „szellemek” segítségével, az ellenség szándékainak kitalálásával, vagy rontás rátételével az ellenségre. Az uralkodók és a katonai vezetők néha orákulumokkal vagy más pszichikusokkal tanácskoztak a csaták előtt, hogy megpróbálják előre látni azok kimenetelét. Egy híres példáról Hérodotosz számol be (*The Histories*, 1. könyv), ami Krózusról, Lydia királyáról szól. Lydia egy erős királyság volt Nyugat-Anatóliában, az i.e. VI. században.

Krózust figyelmeztették Perzsia növekvő hatalmára a Nagy Cyrus uralta régióban. Mielőtt tanácsot kért volna az orákulumoktól, hogyan válaszoljon erre a helyzetre, Krózus elhatározta, hogy leteszteli őket. Hírvivőket küldött öt orákulumhoz Görögországban és Ammon orákulumához Líbiában, és a századik napon az után, hogy elhagyták Sardis-t, Lydia fővárosát, megkérdezték az orákulumokat, hogy mit csinál Krózus abban a pillanatban. Az egyedüli orákulum, aki helyes választ adott, Apolló orákulumá volt Delphoi-ban: a papnő (a Pythia) kijelentette – még mielőtt a kérdést feltették volna neki – hogy Krózus teknősbékát és bárányt főz egy rézüstben, egy rézfedővel letakarva.

Delphoi templomának romjai.

Ezt a sikert követően Krózus ismét hírvivőket küldött Apolló orákulumához és Amphiarus orákulumához is, és azt kérdezte, indítson-e háborút a perzsák ellen. Mindkét orákulum azt felelte, hogy ha így tenne, akkor egy hatalmas birodalmat pusztítana el. Krózus ezt bátortásnak tekintette, és a spártaiak támogatásával hadjáratot indított a perzsa birodalom ellen i.e. 547-ben. Egy nem mindent eldöntő csata után Krózus feloszlatta a hadseregét a télre való tekintettel, mivel abban az időben ez volt az általános gyakorlat. Cyrus azonban nem így tett, és ostrom alá vette Sardis-t, és elfogta Krózust.

G. de Purucker így magyarázza:

Az orákulumok mindig szimbolikus nyelven és közvetett formában adták meg a válaszaikat. ... Minden régi életvitel alapvető vallási és filozófiai elve az volt, hogy az embernek be kell teljesítenie a sorsát saját jószerencséje vagy balsorsa érdekében. ... Így Krózus királyra hagyták, hogy eldöntse, milyen utat kellene követnie: egy önző utat birodalmának megnövelése érdekében, vagy olyat, ami minden érintett közös javát szolgálja. ... Krózus király úgy döntött, hogy háborút indít a perzsák és Cyrus királyuk ellen, és Krózus király elveszítette a királyságát, és valóban elpusztított egy hatalmas birodalmat! ([*The Esoteric Tradition*, 174-5](#))

A hidegháború és azután

A paranormális jelenségek tudományos vizsgálata a spiritiszta mozgalom felemelkedésével kezdődött el a XIX. század közepén, és szakmailag lektorált bizonyítékok hatalmas tömege létezik most a pszichikus jelenségek valóságosságára (Cardeña et al., 2015). Legalábbis a II. Világháború óta a pszichikus képességeket kutatták és alkalmazták a fegyveres erők és a titkos szolgálatok sok országban, főleg a Szovjetunióban/Oroszországban és az USA-ban.

Az Egyesült Államokban a Central Intelligence Agency (CIA) és a katonai hírszerzés támogatott egy magas prioritású, 20 millió dolláros ESP-kutatási programot 1972-től 1995-ig. Ezt a közvélemény az utolsó kódneve, a Stargate alapján ismerte, a korábbi nevei a SCANATE, Gondola Wish, Fish Fry, Sun Streak, Center Lane, Grill Flame és Quantum Leap voltak. Hal Puthoff és Russell Targ lézerfizikusok alapították, 1985-től pedig Edwin May atomfizikus irányította. Tartozott hozzá egy civilekből álló kutatóbázis kaliforniai központtal, először a Standard Research Institute-on (később SRI-International-ként ismerték) majd pedig a Science Applications International Corporation-nél (SAIC), valamint egy katonákból álló műveleti program Fort Meade, Maryland-ben. A Stargate a távolra látásra (tisztánlátásra) fókuszált, hogy információkat szerezzen az ellenség katonai felszereléseiről.

A Szovjetunióban és – 1991-es összeomlása után – az Orosz Föderációban a parapszichológiát kiterjedten kutatta és alkalmazta számos szolgálat. A KGB (Szovjet Titkosszolgálat) többé-kevésbé szórványosan dolgozott pszichikusokkal, általában inkább a bűnüldözésben, mint a katonai műveletekben vagy a kémkedésben. A késői 1980-as években felállították a vezérkar szigorúan titkos igazgatóságát, amit a 10003-as Katonai Egységként ismertek, és Alekszej Szavin altábornagy vezetett, hogy kutassa a különleges emberi lehetőségeket, beleértve a pszit. Az éves kutatási költségvetésük kb. 4 millió dollár volt. 2000-re az alkalmazottak száma 50 fölött volt, felük civil, beleértve sok tehetséges pszichikust. 2003-ban számolták fel.

A Szovjetunió felbomlása után az Orosz Szövetségi Biztonsági Szolgálat és az Elnöki Biztonsági Szolgálat kapta feladatul a magas rangú állami vezetők védelmét és a politikailag jelentős információ gyűjtését és elemzését. Ezek a szolgálatok különböző parapszichológiai technikákat alkalmaztak. Borisz Ratnyikov vezérőrnagy volt a Szövetségi Biztonsági Szolgálat parancsnokhelyettese és a parapszichológiai osztály vezetője. Az Elnöki Biztonsági Szolgálat parancsnokának első helyettese Georgij Rogozin vezérőrnagy volt, aki az orosz titkos szolgálatok „első számú asztrológusaként és pszichikusaként” volt híres. A korai 1990-es években Vjacseszlav Zvonyikov ezredes, egy pszichikus és kutatóorvos létrehozott egy központot az Orosz Külügyminisztériumban, amely pszichikus kutatásokat, képzéseket és műveleteket végzett, és figyelemre méltó eredményeket ért el a bűnüldözésben. Nyikolaj Sam vezérőrnagy, a KGB igazgatóhelyettese rendszerezte a különböző szolgálatok parapszichológia tevékenységét.

Az USA-val szemben a szovjetek egyik fő célja pszichotronikus fegyverek kifejlesztése volt, olyan eszközöké, amik feltehetően tárolni és irányítani tudják a pszichikus energiát, hogy irányításuk alá vonják az ember elméjét vagy ellenségesen hassanak az egészségére. Azonban ezek az erőfeszítések nyomasztóan sikertelenek voltak. Az USA is futtatott néhány elme-irányítási projektet, mint pl. a nagyléptékű MK-Ultra projektet, amit a CIA indított 1953-ban, de ők olyan technikákat használtak, mint a hipnózis, pszichotróp anyagok, hanghullámok és drogok. 1973-ban a CIA igazgatója elrendelte, hogy minden MK-Ultra feljegyzést meg kell semmisíteni.

A Szovjetunió összeomlása változást hozott a geopolitikai légkörben, és sok stratégiai katonai kutatási projekt bezárásához vezetett. 1995-ben a Kongresszus felkérte a CIA-t, hogy készítsen áttekintést a Stargate projektről. A CIA megbízta az American Institutes for Research-öt (AIR) a feladat elvégzésével. Az értékelés részeként Jessica Utts statisztikai szakértő a következő jelentést tette:

Azokat a sztenderdeket használva, amiket a tudomány bármely más területén alkalmaznak, arra következtetünk, hogy a pszichikus működés léte jól megalapozott. A megvizsgált tanulmányok statisztikai eredményei messze túl vannak azon, amit véletlennek lenhetne tulajdonítani. Azokat az érveket, hogy ezek az eredmények a kísérletek módszertani hibáinak következményei, alaposan megcáfolták. Hasonló nagyságrendű hatások, mint amik az államilag támogatott kutatások elérték az SRI-nél és a SAIC-nél, a világ számos laboratóriumában megismétlődtek. Az ilyen következetességet nem lehet könnyen megmagyarázni hibákra vagy csalásra hivatkozva. (Utts, 1995, 2)

Mindazonáltal az AIR-jelentés arra következtetett, hogy a távolba látás soha nem szolgáltatott adatokat, amiket felhasználtak hírszerző műveletek irányításához – ez az állítás ellentmond számos dokumentált Department of Defense program áttekintésnek (1996. május). A jelentés csak a legutolsó 10 kutatási projekttel foglalkozott a több mint 200-ból, amit a program indulása óta elvégeztek. A Stargate feljegyzések és a távolba látási eredmények 25 lepecsételt dobozát szállították át a CIA-hoz vizsgálatra az áttekintés részeként, de később felfedezték, hogy egyetlen egyet sem nyitottak fel. Az előítélet diadalmaskodott a tudomány felett.

A távolba látási osztályok gyakran pontos és pontatlan információk keverékét állították elő, néha pedig egyáltalán nem fontos információkat. Viszont sok esetben hasznos hírszerzés történt, ami műveleti sikerekhez vezetett. Az egyik legkiegyensúlyozottabb és legsikeresebb Stargate távolba látót, Joseph McMoneagle-t kitüntették a Legion of Merit-tel 1984-ben a pszichikus hírszerzésben nyújtott kiválóságáért. A kitüntetésre felterjesztésében ez szerepel:

A tehetségét és szakértelmét használta több mint 200 küldetés végrehajtásában, beszerelve több mint 150 alapvető információelemet. Ezek az EEI-k kritikus értesítéseket tartalmaztak, amiket hadseregünk és kormányunk legfelsőbb szintjeire továbbította, beleértve olyan nemzeti szintű ügynökségeket, mint a Joint Chiefs of Staff, DIA [Defense Intelligence Agency], NSA [National Security Agency], CIA, DEA [Drug Enforcement Administration] és a Secret Service, olyan kritikus és aktuális értesítéseket megszerezve, amik más forrásból nem álltak rendelkezésre. (1996. május, 93)

Amennyire tudjuk, a Stargate lezárása óta az amerikai kormánynak nincs hivatalos programja az ESP használatára a hírszerzés támogatásához, noha egyéni távolba látók részt vesznek egyes katonai projekteknél.

Még mielőtt leomlott volna a vasfüggöny, némi információ megjelent, főleg a bulvársajtóban és médiában a Szovjetunió kutatásairól a pszi katonai célokra való használatáról. 1995-ben, a Stargate program lezárása után a CIA 270 oldalnyi SRI-jelentés titkosítását oldotta fel és tett közzé, ez volt a jelentős hírszerzési tevékenység első dokumentált nyilvános beismerése a pszichikus kémkedési programmal kapcsolatban az USA-ban. Az elmúlt évtizedekben előkerült információ azt mutatja, hogy a korábbi spekulációk a pszi-versenyről a kelet és a nyugat között inkább túlzás, mint valóság volt. Nyikolaj Sam vezérőrnagy szerint nem volt semmi, az amerikai Stargate programhoz hasonlítható a szovjet időszakban. Azonban a másik oldal által végzett pszichikus kutatásokkal kapcsolatos híresztelések segítettek feltüzelní az érdeklődést ilyen programok megvalósítására.

Nagy problémát jelentett, amivel mindkét tábornak szembe kellett nézni, a paranormális körülvevő gúnyolódás légköre. Ahol magas rangú hivatalnokok támogatták pszichikusok alkalmazását, ott programok virágoztak, de ha az ellentétes nézetű hivatalnokok kerekedtek felül, a programok elhaltak. A Stargate projekt részben a hírszerzési és tudományos sikerei miatt, részben pedig a néhány kormányzati vezető bátorsága miatt marad fenn olyan sokáig, akik néha a karrierjüket tették fel a program fennmaradására az állandó szembenállás ellenére. Az AIR felülvizsgálat idejére ezeknek a személyeknek a nagy része nyugdíjba vonult, vagy odébb állt.

A pszi kutatásával való szembenállást a paranormálisban levő irracionális hitetlenség, a materialista ideológia, vagy az erős vallási nézet motiválta, ami összekapcsolja a paranormalist az ördöggel, valamint azoké is, akik félnek, hogy valóban lehetséges lehet a gondolatolvasás,

és van rejtegetnivalójuk. A Szovjetunióban az uralkodó ideológia a marxizmus-leninizmus volt, és ezért a hivatalos filozófiai nézet a dialektikus materializmus, ami sötét színben látott mindent, ami az okkulttal van kapcsolatban. Viszont ahogyan most már jól dokumentált, sok hivatalnok a gyakorlatban nem csatlakozott ehhez a filozófiához. A pszichikus gyakorlóknak és kutatóknak megengedték, hogy kísérleteket végezzenek, de komoly következményekkel nézhettek szembe, ha bármi nem engedélyezett dolgot csináltak. Ez megmagyarázza, miért került nagyobb hangsúly a fizikai pszichotronikus fegyverek fejlesztésére – ezeket kevésbé „misztikusoknak” tekintették.

A hidegháború óta mindkét ország távolba látói és a pszichikus programok vezetői találkoztak, és összebarátkoztak, és eloszlatták az addigi „ellenség” képeket. 2000-ben Szavin tábornok javasolt egy közös amerikai-orosz programot pszichikusok alkalmazására, hogy a terrorista fenyegetéssel foglalkozzanak, de süket fülekre talált.

Távolba látás az USA-ban

A távolba látás alapvetően azt jelenti, hogy becsukjuk a szemünket, kiürítjük az elménket, és megpróbálunk tisztánlátó pillantást vetni egy célhelyszínre, tárgyra vagy eseményre (múlt, jelen vagy jövő). Egyes Stargate kísérletekben egy ember elutazott véletlenül kiválasztott helyszínre, a távolba látó pedig ezután megpróbálta leírni, hol van az adott személy. Egyes esetekben a távolba látók megkapták a célhelyszín földrajzi koordinátáit, és azonnal megkérték őket, hogy írják le, mit látnak elméjük szemével. A távolba látók néha képesek voltak pontosan leírni a célhelyszínt, *mielőtt* azt kiválasztották. A távolba látási próbákban sem a látó, sem az őt kikerdező személy, sem az eredményt értékelő személy nem tudott semmit a célról, egy szigorú kétszeres vak protokollt követtek.

A Stargate-kliensek 65%-os minimális pontossági szintet kívántak, ami azt jelenti, hogy három célból kettőt helyesen kellett leírni. Ezt a szintet elérték, és gyakran túl is teljesítették a képzési fázis későbbi fokozataiban (Targ, 2012, 113). Azonban a távolba látók szinte soha nem tudták megnevezni a kérdéses helyet, vagy elolvasni semmilyen ott felírt szót. A fő kihívás a távolba látásban a pszichikusan kapott információ megkülönböztetése a képzelettől és a találgatástól. Targ ezt írja:

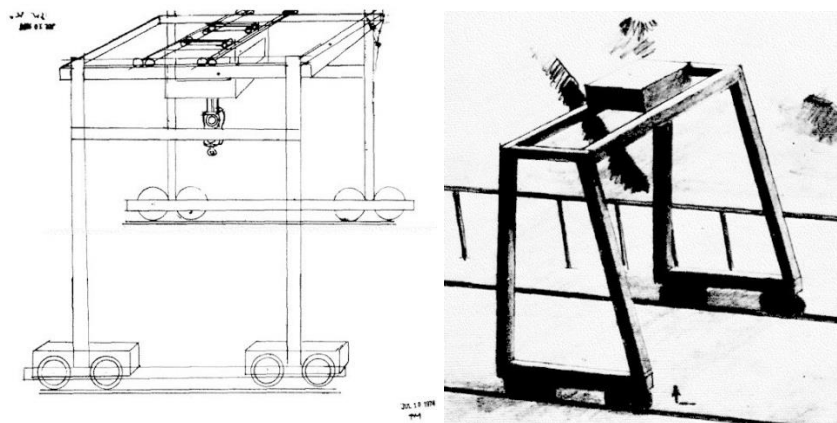
Megtanultuk, hogy a távolba látás pontosságát és megbízhatóságát semmiképpen sem befolyásolta a távolság, a méret vagy az elektromágneses árnyékolás, és felfedeztük, hogy minél izgalmasabb vagy megerőltetőbb a feladat, annál valószínűbb volt a sikeresség (1996, 77).

Egy korai próbálkozás során, amit a CIA végzett, Ingo Swann távolba látónak, egy színésznek egy helyszín földrajzi koordinátáit adták meg, és pontos és részletes leírást adott egy titkos NSA lehallgatóállomásról, Virginiában. Pat Price távolba látó, egy nyugdíjas rendőrfőnök képes volt helyesen megnevezni a helyszínt, és elolvasni a kódszavakat az ott levő nemzetbiztonsági aktákról, amint az mind az NSA, mind a CIA igazolta. (May et al., 2012, 92-4). Érdekes módon a megadott koordináták nem magáé az irodáé volt, hanem a CIA-ügynök hétvégi háza a hegyen, kb. 500 m-re az irodától. Amikor megkérdezték, hogyan írta le pontosan a „helytelen” helyszínt, Price így válaszolt: „Minél jobban el akarnak rejtteni valamit, annál jobban ragyog, mintha egy világítótorony lenne a pszichikus térben” (Targ, 2012, 25). Price ezt a kísérletet olyan érdekesnek találta, hogy elhatározta, hogy pszichikusan megnézi a bolygó másik oldalán a szovjet blokkban az NSA-nak megfelelő helyszínt, és azt találta, hogy az az Urálban helyezkedik el. A jelentését később ellenőrizték, és alapvetően helyesnek találták (Puthoff, 1996).

Egy másik alkalommal Swann-t megkérték, hogy írja le, mi fog történni egy földrajzi koordinátákkal adott helyen 3 nap múlva. Rajzolt egy vázlatot, amin teherautók sora volt a távolban, valamint egy félgömb alakú pirotechnikai jelenség volt, amiről kiderült, hogy egy sikertelen kínai atombomba kísérlet. Az általa leírt tűzvész az uránium légköri elégésének az

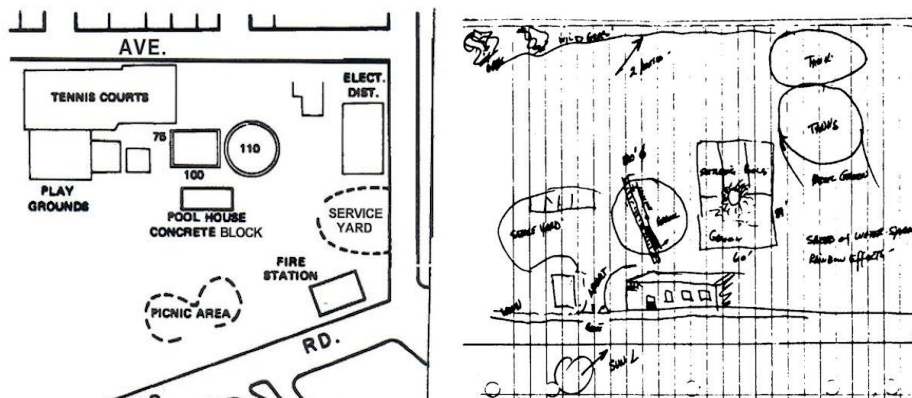
eredménye volt. 1973-ban Swann pszichikusan leírt egy gyűrűt a Jupiter körül, miközben a hagyományos tudományos bölcsesség azt tartotta, hogy ott semmilyen gyűrű nincs. A gyűrűi létezését a Voyager-1 űrszonda fedezte fel hivatalosan 1979-ben.

1974. júliusban Pat Price leírt és arányosan lekicsinyítve lerajzolt egy szovjet szibériai gyárat Szemipalatyinszknál, miután megkapta a koordinátákat. A részletes leírása tartalmazott egy hatalmas daruállványzatot és az építmény alá süllyesztett 20 m-es acélgömböt (Targ, 1996; 2012). Price azt mondta, hogy a munkásoknak nehézségeik vannak a gömb részeinek összehegesztésével a megvetemedés miatt, és egy alacsonyabb hőmérsékletű hegesztő anyagot keresnek. A darut azonnal igazolták műholdas fényképezéssel. A gömböt három évvel később igazolták a műholdas felvételek, kiderült, hogy tartóedény egy részecskesugár fegyver számára az amerikai kém műholdak lelövéséhez. Ennek a kísérletnek a sikere arra ösztönözte a kongresszusi hírszerzés-felügyeleti bizottságot, hogy kivizsgálják, vajon nem sérült-e meg a nemzetbiztonság. Arra következtettek, hogy ez nem történt meg, és a munkát folytatni kell.

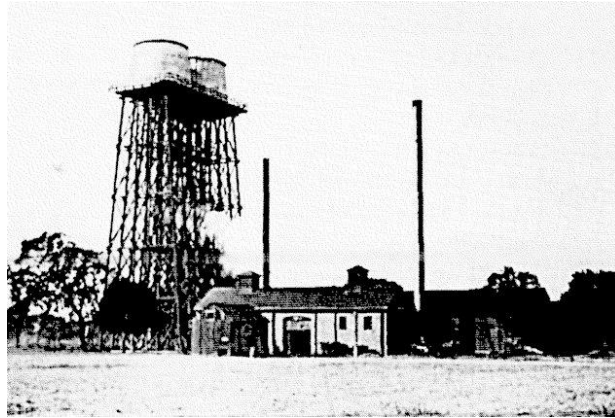

Balra: Pat Price pszichikus benyomásainak a rajza egy daru állványzatról a titkos szovjet R&D telepen Szemipalatyinszknál, 16,000 km-es távolságból. *Jobbra:* A tényleges nyolckerekű daru.

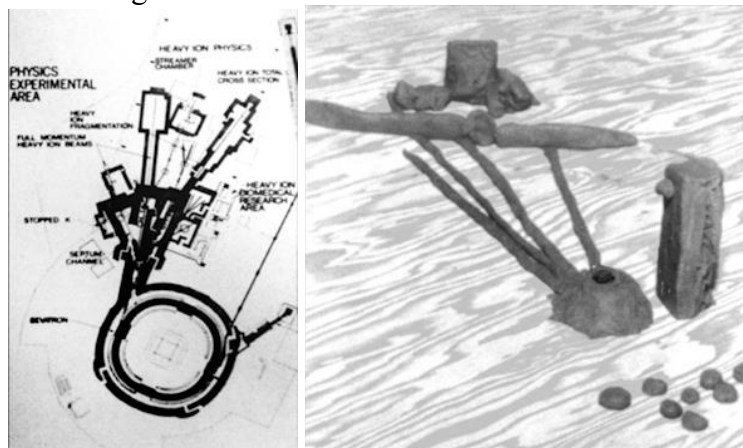
Egy korai, Pat Price-szal végzett kísérletben a kiválasztott cél egy uszodakomplexum volt Riconada Parkban, Palo Alto-ban, Kaliforniában, 8 km-re az SRI-től délre (Targ, 1996, 2012). Leírt egy kb. 32 m átmérőjű kerek vízmedencét (a tényleges uszoda átmérője 35 m), és egy kisebb, kb. 18x24 m-es négyszögletű medencét (a valódi mérete 23x30 m). Ugyancsak leírt egy beton épületet, ami megfelelt a komplexum salakbeton öltözőjének. Tévesen azt gondolta, hogy a cél egy víztisztító telep lehet, és berajzolt néhány nem létező víztároló tartályt, és elhelyezett vízforgató gépezetet az uszodák rajzára. 20 évvel később kiderült, hogy a vízkezelő telep tényleg létezett azon a helyen 1913-tól 1922-ig, és volt ott két víztartály, pontosan ott, ahová Price berajzolta azokat.

Fent: Rinconada Park, Palo Alto térképe (balra), és Price pszichikus benyomása a helyszínről (jobbra). *Lent:* Fénykép a víztartályokról (amik Price rajzának tetején jobbra láthatók), akik 52 évvel korábban léteztek. (Targ, 2012, 63)

Hella Hammid távolba látónak, egy fényképésznek egyszer a célhelyszín földrajzi koordinátáit valami ilyesmi formában adták meg: 10010100110 É, 11001001101 NY. Ekkor becsukta a szemét, és azt mondta, hogy egy kerek szerkezetet lát, ami hasonlít „egy köldök alakú energia expanderre”, amiből négy ragyogó sugár jön ki. A cél a 80 km-re levő University of California, Berkeley Bevatron volt, egy üreges, kör alakú részecskegyorsító, aminek négy, a laboratóriumokba vezető sugárcsője volt.

Balra: A Berkeley Bevatron ábrája, ami mutatja a kör alakú gyorsítót és a sugárcsőket.

Jobbra: Hammid pszichikus benyomásain alapuló agyag modellje. (Targ, 2012, 80-2)

Ahogy már említettük, a hadsereg kitüntette a távolba látó Joe McMoneagle-t (001-es ügynök) a Legion of Merit-tel a pszichikus közreműködéséért. Ő és iker lénytestvére számos pszichikus tapasztással rendelkeztek a gyermekkorukban. Miközben a vietnámi háborúban szolgált, többször is az mentette meg az életét, hogy a belső hangjára hallgatott. 1970-ben szívinfarktust kapott Ausztriában, és egy német kórházba szállították, ahol klinikai halál állapotába került. Leírja, hogyan találta magát lebegve a fizikai teste fölött, és hogyan követte a mentőt a kórházba. Ezután egy klasszikus halálközeli élményt tapasztalt – látott egy alagutat és ragyogó fényt, átélte az élete áttekintését, amit úgy írt le, hogy „rendkívül fájdalmas, viszont nagyon megtisztító”. Miközben visszahozták a klinikán, számos spontán testen kívüli élménye volt, és azt találta, hogy el tudja olvasni az őt ápolók gondolatait (McMoneagle, 2006, 51-4). Ezután kezdte el tanulmányozni a világ nagy filozófiai és vallási írásait. A munkája távolba látóként 1978-ban kezdődött meg.

1979 szeptemberében a légierő hírszerzésnek műholdas felvételeik voltak, amik nagy aktivitást mutattak a Fehér-tengernél levő kikötőváros, Szeverodvinszk környékén. Azt gondolták, hogy a szovjetek esetleg egy hatalmas csatahajót vagy az első repülőgép anyahajójukat építik. McMoneagle-nek először odaadták a helyszín koordinátáit, és amikor a leírásából világossá vált, hogy a helyes helyszínt látja, megmutattak neki egy műholdas fényképet, és megkérték, menjen be a megmutatott óriási épület belsejébe. Egy sorozat távolba nézés után egy

masszív, 170 m hosszú tengeralattjárót írt le, ami háromszor akkora volt, mint bármely akkor létező tengeralattjáró. Azt mondta, hogy a rakétavető csövek a felemelt irányító központ előtt voltak, ami lehetővé tette, hogy a tengeralattjáró előre haladva lőjön ki rakétát – ezt az akkori tengeralattjárók nem tudták. Az a tény, hogy a kérdéses hatalmas épület 400 m-re volt a tenger-től, úgy tűnt, hitelteleníti az elképzelést, hogy tengeralattjárót építenek, és sok hírszerző elemző a CIA-nál nevetett a rajzán. (May et al., 2015, 164-8, 376-86; McMoneagle, 2006, 127-31).

Azonban ahogyan a hónapok teltek és a műholdas képek kezdtek bejönni, világossá vált minden érintett számára, hogy Joe McMoneagle pszichikusan valóban leírta egy bámulatos, 170 méteres szovjet Typhoon osztályú tengeralattjáró építését – egy teljes évvel azelőtt, hogy bárki is tudott volna róla nyugaton. Ráadásul a képek azt mutatták, hogy az épület 400 m-es távolságát a víztől a szovjetek gyorsan kikotorták és elegyengették, hogy csatornát készítsenek a vízrebocsátáshoz. (Targ, 2012, 115)

Szintén 1979-ben egy szovjet TU-22 Backfire bombázó lezuhant a Közép-Afrikai Kongóban, és egy hét eredménytelen keresés után a Fort Meade-ben levő Intel pszichikus csoportot megkérték, hogy segítsen megtalálni, mielőtt az oroszoknak sikerül, mivel rejtjel könyveket és esetleg atomfegyvereket is tartalmazott (May et al., 2015, 163-4). McMoneagle-nek adtak egy hatalmas Afrika-térképet, amin megpróbálhatta bejelölni a mentális képeit, amint azok megjelentek.

Az első dolog, amit látott a mentális képernyőjén, egy észak felé folyó folyó volt. A szemét felváltva kinyitva és becsukva követte a folyót, amint az valamilyen dombvidéken haladt. Egy félórás munkával meghúzott egy kört a térképen, és azt mondta, a repülőgép a folyó és egy kis falu között van, amit egy pont mutatott. Két napon belül a TU-22-t megtalálták az amerikai szárazföldi erők a körön belül, amit Joe megrajzolt. (Targ, 2012, 116)

Ebben az esetben Fort Meade-ben összesen három távolba látó adott pszichikus információt a légi baleset helyéről. A három, egymástól függetlenül megadott helyszín egy 13 km sugarú körben volt. Egy SRI távolba látó által megadott helyszín szintén ebbe a körbe esett. A repülőgép egy km-re volt az SRI távolba látó által megadott helytől. Minden helyszín 8 km-nél közelebb volt a baleset helyszínétől. Ez az eset ellentmond azoknak a későbbi állításoknak, hogy a távolba látás soha nem adott kiváló, nemzeti hírszerzési fontosságú információt (McMoneagle, 2006, 120-1).

Egy próbálkozás, hogy a távolba látást kábítószer elleni célokra alkalmazzák, 34.4%-os sikerarányt ért el, jogilag használható információt adva, ami elvezetett a csempészet leleplezéséhez és a kereskedők letartóztatásához. Ez nem hangzik nagyon meggyőzőnek, de a következő legsikeresebb hírszerzés – az emberi hírszerzés – csak 15%-os sikerarányt ért el. Az egyik példában egy hírszerző tiszt igazolta, hogy a távolba látók „beazonosították a csempészarút elásva egy hatalmas szikla alatt egy sziget meghatározott sarkának adott partján. ... 100%-os pontosságú volt a becsomagolt anyag leírása” (Smith & Moddel, 2015, 381).

Szovjet/orosz hadműveletek

1973-ban Tofik Dadasev, egy tehetséges fiatal szovjet pszichikus részt vett a pszichotronicus kutatás első nemzetközi kongresszusán Prágában a Szovjet Tudományos Akadémia delegációjának tagjaként. A KGB felkérte, hogy dolgozzon velük, és megállapodtak abban a feltételben, hogy a segítségét nem fogják semmilyen állampolgártársa ellen felhasználni, aki nem érintett bűncselekményben. Egyebek között segített felfedni külföldi kémeket, és néha megmentett olyan személyeket, akiket tévesen tartóztattak le kémkedésért.

Kulcsszerepet játszott egy terror ellenes műveletben, amiben 50 túszt szabadítottak ki (May et al., 2015, 210-3). 1989. március 30-án egy Voronyezsből Bakuba tartó szovjet repülőgépet elrabolt Szanyiszlav Szkok. Azt állította, hogy van két bűntársa, és hogy fel fogja robbantani a repülőt, hacsak nem kap félmillió dollárt, és meg nem engedik, hogy Pakisztánba

repüljön. Kijelentette, hogy van egy robbanó eszköz a csomagterben, ami automatikusan robbanni fog, hacsak az óráján beállított vészjelet ki nem kapcsolja időben. Azt mondta, hogy van egy távirányító a mellére felakasztott tarisznyában, és hogy a robbanó gyutacs be van kötve az órájába. Egy hely KGB tiszt azt javasolta, hogy kérjék Dadasev segítségét, aki éppen akkor Bakuban tartózkodott.

Kiadva magát a Külügyminisztérium egyik hivatalnokának, Dadasev beszélt a géprablóhoz mintegy 25 m távolságról, és azután azt mondta a KGB tiszteknek, hogy a géprabló blöfföl, nincs bombája vagy bűntársai. Azonban kétségek voltak az akció megindításával kapcsolatban, mivel Szkok egész idő alatt az óráján tartotta a kezét. Dadasev ekkor azt javasolta, kezdjenek párbeszédet a géprablóval. Előre látta, hogy Szkok meg fog állni gondolkodni, kérni fog egy cigarettát, el fogja venni a kezét az órájáról, és az lesz a pillanat, hogy elfogják. Az események pontosan a megjósolt forgatókönyvet követték: a géprabló megengedte Karpukin tábornoknak, hogy odamenjen hozzá, kért tőle egy cigarettát, és elfogták, mialatt meggyújtotta azt. Ennek eredményeként Dadasev megkapta a legmagasabb kitüntetést.

Szergej Vronszkij, egy jelentős pszichikus és gyakorlott asztrológus szintén a szovjet biztonsági szolgálatnál dolgozott (May et al., 2012, 216-8; beautifulrus.com). Befejezett egy 12 kötetes művet a klasszikus asztrológiáról közvetlenül a halála előtt, 1998-ban. Az 1917-es orosz forradalom után a családja nagy részét lelőtték, de az ötéves Szergej elmenekült a nevelőnőjével Párizsba. Később visszatért a Szovjetunióba, és Rigában élt nagyanyjával, aki asztrológiára és pszichikus gyógyításra tanította. 1933-ban Berlinbe ment egy távoli unokatestvérét meglátogatni. Miközben ott volt, tanulmányozta a hipnózist, telepátiát, tisztánlátást, asztrológiát, radiológiát és homeopátiát egy titkos intézetben. Közeli kapcsolatot épített ki a német felső vezetéssel. Rudolf Hess személyi asztrológusaként szolgált, és kapcsolatban állt Erwin Rommellel, orvosként pedig Adolf Hitler mellett szolgált. Amit a nácik nem tudtak, hogy valójában a szovjet hírszerzésnek dolgozott.

Miután visszatért a Szovjetunióba, Vronszkij sok évet töltött Sztálin munkatáborában, mivel a főhivatalnokok félték a képességeitől. Sztálin halála után a helyzet jobbra fordult, Vronszkijnek megengedték, hogy asztrológiát tanítson, és elkezdjen ismét dolgozni a biztonsági szolgálatoknak. Rogozin vezérőrnagy saját pszichikus képességeinek felébredését Vronszkijnek tulajdonítja. Rogozin egyszer megkérte Vronszkijt, hogy tanítson neki ESP-t. Vronszkij adott neki egy feladatot, de Rogozin nem volt képes elvégezni, és megjegyezte: „Nem rendelkezem azokkal a képességekkel, amikkel ön rendelkezik”. Vronszkij rátette a kezét Rogozin fejére, és azt mondta: „Most már rendelkezik” (May et al., 2015, 218).

Ugyanakkor, amikor a Stargate folyamatban volt, egy Borisz Litunenko által irányított hasonló program futott a Kara-tengerben levő Dickson-szigeten (orosz sarkvidék). Pszichikusok a távolba látást használva vizsgálták az amerikai katonai műholdakat, beleértve felépítésük részleteit is. A begyűjtött adatok egy részét hagyományos hírszerzéssel igazolták (May et al., 2012, 219, 224). Az orosz csecsen-területen zajló háború idején az 1990-es években Alekszej Szavin altábornagy a frontvonalban dolgozott a pszichikusok csapatával. Az amerikai távolba látók általában Fort Meade-ből dolgoztak, és nem érthette őket semmi baj, de Szavin szerint a pszichikus kémeket a harci zónában vagy annak közelében kell elhelyezni, hogy gyorsan megoldják a taktikai problémákat, és segítsenek nekik élesebben összpontosítani. A férfi és női pszichikusok pszi-kémkedést végeztek, és segítettek kivallatni az elfogott milicistákat megállapítva, hogy ki mond igazat. Sokukat, így Oroszország egyes számú távolba látóját, Jelena Klimovát is érdemrendekkel tüntették ki a nemzet szolgálatáért (May et al., 2012, 284-9).

Szavin maga is rendelkezett pszichikus képességekkel. Hat éves korában klinikailag halottnak nyilvánították egy rosszul elvégzett vakbélműtét után. Átélt egy második, tüdőgyulladásból fakadó látszólagos halált hét évesen, majd megtapasztalt egy újabb halál közeli élményt,

amikor nyolc éves volt. Ezt követően úgy érezte, hogy el tudja olvasni más emberek gondolatait, és eléri a sorsukkal kapcsolatos információkat. A pszichikus tapasztalásai egész életében folytatódtek.

Az 1990-es évek közepén Vjacseszlav Zvonyikov ezredes és Nyikolaj Sam vezérőrnagy létrehozta egy pszichikusokból álló magán központot, amely együtt dolgozott a Szövetségi Biztonsági Szolgálattal. A pszichikusok terrorista cselekedetek után nyomoztak, és eltűnt hajókat és repülőket kerestek. Számos moszkvai trolibusz felrobbantása után az 1990-es években a pszichikusok együtt dolgoztak a hagyományos nyomozócsoporthal, és elkészítették a terroristák mozaikképeit, amiket bemutattak a TV-ben. Beazonosították bűnözők rejtekhelyeit is, és kinyomozták gépkocsik rendszámait. Amikor a terroristatámadások háttérből irányítóját kinyomozták, a tevékenységüket váratlanul megnyirbálták. Zvonyikov arra gondolt, hogy a „magas kormányzati kapcsolatoknak” volt köszönhető. Zvonyikov azt mondja, hogy a pszi-kutatások és alkalmazások a mai napig folytatódnak Oroszországban, és hogy a saját csoportja 75-80%-os sikerarányt ér el. (May et al., 2015, 337).

A pszichikus jelenségek magyarázata

A korai XX. század óta a parapszichológiai kutatás főleg az érzékeneken túli érzékelésre (ESP) és a mikro-pszichokinézisre (mikro-PK) összpontosít. Az utóbbi az elme képessége, hogy befolyásoljon kisméretű tárgyakat, mint a dobókockák vagy a véletlen szám generátorok. Ezt a két kategóriát néha nevezik rendellenes észlelésnek, illetve rendellenes perturbációnak is. A kutatók nagy része arra hajlik, hogy az elképzeléseit a kvantumfizikából vegye, hogy megmagyarázza az ilyen jelenségeket.

Egy kvantumrendszer viselkedését, mint egy szubatomi részecskéjét matematikailag egy hullámegyenlet írja le. A legtöbb kvantumfizikus feltételezi, hogy ez az egyenlet teljes leírást nyújt a kvantumrendszerekről. Ez oda vezet, hogy elhiggyék, a részecskék „egymásra rakódó valószínűségi hullámokká” válnak, amikor nem figyeljük azokat, de véletlenszerűen valódi részecskékké „zuhannak össze”, amikor mérés vagy megfigyelés történik. Ennek modernebb megfogalmazása az, hogy a valószínűségi hullámok (amelyek egy koherens kvantum állapotból erednek) „szétesnek” valódi, különálló részecskékre, amikor megfigyelés történik. A kvantumelmélet felfoghatóbb értelmezése azt mondja, hogy a részecskék mindig valóságosak, még akkor is, amikor nem figyeljük meg őket ([*Consciousness, causality and quantum physics*](#)).

$$\Psi(x, t) = \psi(x)e^{-iEt/\hbar} = \sum_n c_n \psi_n(x) e^{-iE_n t/\hbar}.$$

A Schrödinger kvantumhullám egyenlet, amit sok fizika professzor annak bizonyítékaként értelmez, hogy a fizikai tárgyak valójában nem léteznek, csak amikor megfigyeljük azokat!

A „nem-helyszín” és az „összekötöttség” a kvantumfizika központi elképzelései: az a gondolat, hogy ha két, közös eredetű részecske elválik egymástól, a viselkedésük megmarad összefüggőnek (legalább is vákuumban). Így az egyik részecske egy adott tulajdonságának megváltozása „azonnal” megváltoztatja a másik részecske ugyanezen tulajdonságát ([*The farce of modern physics*](#)). A szabványos kvantumelmélet ragaszkodik ahhoz, hogy ez az összekötöttség nem jár azzal, hogy a részecskék közötti jelek vagy erők átvitele gyorsabb lenne a fény sebességénél, mert ez ellentmondana a [*relativitáselmélet*](#) alap feltételezésével. Az ortodox kvantumelmélet szerint a nem-hely szerinti összefüggéseknek nincs logikus, oki, valószínű magyarázata, ezek egyszerűen csak léteznek. A szabványos kvantumelmélet ahhoz is ragaszkodik, hogy az összekötöttség annyira gyenge, hogy nem alkalmazható üzenetek átvitelére.

Mindazonáltal sok parapszichológiai kutató a kvantum-összekötöttséget hívja segítségül, amikor megpróbál megmagyarázni bizonyos pszi jelenségeket (Millar, 2015). Egyesek azt állítják, hogy az összekötöttség teret enged a pszinek, ha a nem-hely összefüggések kiterjednek a jövőből a múltba! Valóban, még a szabványos kvantumfizikában is széles körben elfogadott az az elképzelés, hogy jövőbeli eseményeknek hatása van a jelenlegi eseményekre (fordított ok-okozatiság), ami annak az irracionalitásnak a jele, amely megfertőzte a modern fizikát.

A kísérletek megmutatták, hogy az emberi elme közvetlenül tud hatni a részecskék vagy kicsiny fizikai tárgyak viselkedésére. Ahelyett, hogy megpróbálnák beazonosítani az érintett finomabb erőket, a pszi-kutatók egyszerűen csak azt mondják, hogy a hatás „nem-helyi”. Ez egyáltalán nem magyaráz meg semmit, csak a kvantummágiában való hit iránti elkötelezettséget erősíti meg. Általában kijelentik, hogy a „nem-hely” hatások a „térben és időn kívül” vannak. Azonban semmi, ami a végtelen térben történik, nem lehet a téren kívül, és minden esemény egy láncszem az okok és okozatok végtelen láncolatában, az eseményeknek ez a feltartóztatatlan egymásutánisága az, ami megadja az idő elképzelésének a jelentését. Teozófiai nézőpontból a „nem-hely” jelenségek magukba foglalnak finomabb erőket, energiákat és anyagokat, amik a létezés más (háromdimenziós) síkjain működnek, amelyek ugyanazt a terek foglalják el, mint a mi fizikai világunk, de amelyeket a rezgési sebességük az érzékelésünk normális tartományán kívül helyez.

A makro-PK az elme azon képességére utal, hogy nagy, stabil tárgyakat tud mozgatni. Ezzel kapcsolatos jelenségek közé tartozik a poltergeist tevékenység, tárgyak vagy „szellemek” materializálása és dematerializálása, tárgyak teleportálása és a levitáció. Ezek a makro-szintű jelenségek kevés érdeklődést keltenek a parapszichológiai kutatókban, még ha – ahogyan Stephen Braude mondja – „a nagy léptékű PK bizonyítékai világosabbak és lenyűgözőbbek, mint az úgynevezett mikro-PK bizonyítékai. ... Az ellenállás a szemmel látható PK bármilyen – de különösen drámaibb – formájával szemben széles körben elterjedt és mélyen beásta magát” (2015, 258). Ez az ellenállás kétségtelenül abból a tényből ered, hogy a makro-PK valamint a spiritizta és médiumi jelenségek megmagyarázása a kvantumelmélet és a nem-helyiség fogalmaival végképp lehetetlen. Ahogyan Braude mondja, „Ostobaságnak és szerencsétlennek tűnik elméletet gyártani a PK természetéről és működéséről, miközben figyelmen kívül hagyják a nagy és aprólékosan megvizsgált fizikai médiumok teljesítményeit” (Ugyanott, 259.).

Tanulságos megnézni a „nyolc kiterjedésű geometriai modellt” a pszi magyarázatára, amit Russell Targ, a Stargate program alapítója terjesztett elő. Úgy hiszi, hogy a „tér-idő nem-hely természete” az, ami lehetővé teszi mind az ESP-t, mind a „nem-hely összefüggéseket” a laboratóriumban mért részecskék között. Azt bizonygatja, hogy a pszi jelenségek „nem egy energetikai átvitel eredményei”, és „a tudatosságunk kölcsönhatása egy nem-helyi hiperdimenziós téridőnek, amelyben élünk” (Targ, 2012, 209).

A komplex metrikus tér tartalmazza a három valódi térdimenziót és az idő szokásos dimenzióját, valamint tartalmaz három *képzetes* térdimenziót és egy *képzetes* idődimenziót. ...

Az itt leírt komplex nyolc kiterjedés mindig biztosíthat egy ösvényt vagy világvonalat a térben és az időben, ami összeköti a megfigyelőt egy távoli céllal, és így a tudatosság nulla térbeli és/vagy időbeli távolságot tapasztal a metrikában (vagy mátrixban). (ugyanott, 212.)

Más szavakkal, az ESP magába foglalja az információ „nem-helyi” elérését, ami azt jelenti, hogy van egy nulla távolságú ösvény a távolba látó és a célpont között. Az előrelátás esetén az érintett személy „azonnal tudatában van az eljövendő eseménynek, amit érzékel”.

Mit ért Targ a „képzetes dimenziókon”? A matematikában a képzetes szám, az i , a mínusz 1 négyzetgyöke (-1 egy valós szám, de nincs olyan valós szám, aminek a négyzete -1 lenne, mert $-1^2 = 1^2 = 1$). Targ elméletében a „képzetes” tér és idő „képzetes” összetevői „valós mennyiségek, megszorozva az i képzetes számmal”. Mindig van egy út a nyolc kiterjedésben, ahol a valós és a képzetes idő és tér pontosan kioltják egymást, és nulla távolságot adnak. Ehhez arra

van szükségünk, hogy az időt térszerű dimenzióként kezeljük (ahogyan a szabványos relativitáselméletben is történik), és képzetes időt használjunk a valós tér elválasztásának ellensúlyozásához, és képzetes térdimenziót használjunk a valós idő ellensúlyozásához.

Targ modellje tisztán moslék. Ez a fajta okoskodó elméletgyártás lehet jó matematikai szórakozás, de semmilyen módon nem segíti, hogy megértsük a való világot. Az egyik ember nem azért tudja befolyásolni a másikat, vagy kommunikálni tud vele távolról, mert finomabb energia-szubsztanciák közbeeső rétegein keresztül kapcsolódnak össze, amiken keresztül az elméink a gondolat sebességével tudnak egymásra hatni.

William Tiller (2015a,b,c) közzétesz egy hasonlóan megerőszkolt pszi-modellt. Felismeri, hogy lenniük kell finomabb energiáknak és szubsztanciáknak, de egy mérték-szimmetriaként ismert matematikai elmélet fogalmain keresztül próbálja megérteni azokat. A közönséges fizikai valóságunknak – részecske, tér vagy direkt (D) tér – U(1) mérték-szimmetriája van, a mágneseknek két pólusuk (északi és dél), míg a töltött részecskék monopolárisak (pozitív vagy negatív). Tiller szerint a D-téren túl van az információs hullámtér, vagy reciprok (R) tér, ami három további térdimenzióból és egy további idődimenzióból áll. Ezt a SU(2) mérték-szimmetria jellemzi, aminek szüksége van mágneses monopolusok és elektromos dipólusok létezésére. A D-térben csak helyi erők vannak, míg az R-térben lehetségesek nem-helyi erők és fény feletti sebességet. Azok a dolgok, amik messze vannak egymástól a D-térben, a feltételezések szerint nagyon közel vannak egymáshoz az R-térben.

Tiller azt javasolja, hogy a távolba látási energiák, az akupunktúrás energiák, a homeopátiás energiák, stb. mind az R-térhez kapcsolódnak. Nézete szerint a finom test, ami a sablont alakítja ki a külső testünk számára, nem éterikus anyagból jön létre, hanem mágneses monopolusokból. Tiller azt mondja, hogy az R-téren túl van az érzelmek birodalma, kilenc dimenzióval, az elme birodalma, tíz dimenzióval, és a szellem birodalma. Annak „magyarázataként”, hogy az érzelmek hogyan hatnak a fizikai világra, Tiller ezt mondja: „Vezessünk be egy magasabb dimenziós páros szubsztanciát”, amit „deltronoknak” nevez. Targ-hoz hasonlóan Tiller az elvont matematikai kigondolást összetéveszti a konkrét valósággal.

$$\hat{F}(k) = \frac{1}{(2\pi)^{1/2}} \int_{\text{D space}} \hat{\rho}(s) C_{\delta} e^{i2\pi s k} ds$$

$$\hat{\rho}(s) C_{\delta} = \frac{1}{(2\pi)^{1/2}} \int_{\text{R space}} \hat{F}(k) e^{-i2\pi s k} dk$$

Kettő Tiller kulcsegyenleteiből a D-térre és az R-térre.

A teozófiai hagyományban a paranormális és okkult jelenségek bizonyítékul szolgálnak a tudat-szubsztancia finomabb állapotainak, a finomabb erőknek és energiáknak, valamint a nem-fizikai élő entitások létezésére, amelyeket nem lehet érzékelni normális, hétköznapi érzékszerveinkkel, vagy észlelni tudományos eszközökkel. Ez a modell lefed minden paranormális jelenséget: az elmétől elméig kapcsolatokat, a tisztánlátást és az előrelátást, lelket az anyagon túl (bármilyen léptékben is), a testen kívüli tapasztalásokat (asztrális kivetítést), kommunikációt a halottakkal, „szellemek” materializálódását, bizonyítékot a reinkarnációra, és így tovább. A nem-fizikai birodalmak változatos élő entitások otthonai, beleértve saját felépítésünk belső megnyilvánulásait, mint az asztrális modelltest, alsóbb mentális test (kama-rupa), a reinkarnálódó lelket és a szellemi-isteni ÉN-t. Ugyancsak az otthont jelentik az elhunyt emberek felbomló asztrális testeik és kama-rupa-i, az elementális természetű erők és magasabb értelmek számára.

A pszichikus képességek mindennapi mentális képességeink kiterjesztései. (Mivel a „psziché” elmét vagy lelket jelent, a „pszichikus képességek” a legszélesebb értelmében lefedi valamennyi mentális képességünket.) Az elménk létezik a finomabb (asztrális és akashai) birodalmakban, amely körbevesz bennünket. Mint ahogyan az elménk képes működni az agyunkon

és a testünkön keresztül, ugyanígy hatással tud lenni távolban levő objektumokra, mert az akaratérő egy tényleges erő, éterikus elementális energiák áramlása. Kb. 3,5 m-nél közelebbi tárgyak egy kar vagy láb segítségével is mozgathatók, amik az asztrális modell-testünkből nyúlnak ki. (lásd: [Astral bodies](#)).

A személyes memóriánk magába foglalja a saját belső lényünkben tárolt információ elérését. Ha a fontos belső érzékek felébrednek, más, az asztrális síkra felírt információt is el tudunk érni, vagy távoli helyeket és eseményeket érzékelni, vagy többé-kevésbé önkéntelenül, vagy képzett akaratunk által vezetve. Az alsó asztrális területeket örvénylő áramlatok tengereként, képek zürzavaraként és minden irányban kószáló vagy sodródó entitások tömegeként írják le. Ez megmagyarázza, hogy a közönséges pszichikusok asztrális látomásai gyakran miért zavarosak, megbízhatatlanok és ellentmondásosak.

A jövőbeli valószínű események általános körvonala szintén látható az asztrális szinten, mert a jövő a jelen mintázataiból bontakozik ki, és ezért előrelátható a jelenben. Az elménk nem tud szó szerint visszautazni a múltba, vagy előre a jövőbe. Az előrelátás egyes eseteiben (pl. annak kitalálása, hogy az öt Zener-kártya melyikét fogja választani egy számítógépes véletlen szám generátor), az előrelátó elméje, vagy a kísérletet végző személy elméje öntudatlanul befolyásolhatja a véletlen szám generátort, hogy egy adott kártyát válasszon, amikor a választás később történik. Más szavakkal, az „előrelátásnak” ez a formája ténylegesen mikro-PK-t foglal magába. Ha az előrelátás egy makro-eseménnyel kapcsolatos, mint például álmodás egy adott repülőgép balesetéről, ami később bekövetkezik, akkor természetesen valószínűtlen, hogy az előrelátó okozza a kérdéses repülőgép balesetet öntudatlanul (bár olyan ember, aki elegendő pszichikus erővel rendelkezik, és gonosz szándéka van, képes lehet ilyen eseményt tudatosan létrehozni.)

Jelképek a Zener kártyákon, amiket széles körben használnak az ESP hagyományos tanulmányiban.

Nem igaz, hogy az előrelátással kapcsolatos bizonyíték „ijesztően nem az ok-okozat törvénye által vezérelt” és „kihívást jelent az idő és az okiság mindennapi értelmezése számára” (Targ, 2012, 126). A valódi előrelátás tartalmazza azt a képességet, hogy tisztánlátóan lásson egy valószínű jövőt, ami már kezd alakot öltetni a jelenben. Ez sokkal logikusabb magyarázat, mint a fordított ok-okozatiság, ahol az még meg nem történt eseményekről feltételezik, hogy eseményeket idéznek elő a jelenben. Targ például úgy hiszi, hogy egy jövőbeli repülőgép baleset okozhatja, hogy valaki a jelenben előrelátja a balesetet. Azt azonban felismeri, hogy néha az emberek képesek előrelátó információt használni arra, hogy *megváltoztassák* az érzékelt jövőjüket. Ilyen esetekben a jövő, amit láttak, nyilvánvalóan nem az igazi jövő, hanem – ahogyan Targ mondja – „egy előrejelzés, ami minden, a jelenben elérhető adaton alapul” (Targ, 131). Minden látomás a jövőről alapvetően „előrejelzés”, minél jelentősebb az esemény, és minél nagyobb az érintett karmikus sorsok száma, annál világosabban és pontosabban lehet előrelátni.

Sokat elmond a mai időkről, hogy az olyan értelmetlen elképzeléseket, mint a fordított ok-okozatiság, a „valószínűségi hullámok”, amikből valódi részecskék keletkeznek és a képzetes dimenziók, nagyon komolyan vesz számos fizikus és parapszichológus kutató, míg más síkok létezésének gondolatát, amik az energia-szubsztancia finomabb fokozataiból épülnek fel, elutasítják. Az asztrális világ nem a fizikai világ, megszorozva az imaginárius számmal! Nincs is elrejtve „térén és időn túlra”, a fizikai világ valamilyen extra matematikai dimenziójába. Az

egy háromdimenziós birodalom, amely áthatja a fizikai világot, és kölcsönhatásba lép vele. Az adeptusok nem úgy állítanak elő okkult jelenségeket, hogy matematikai szimbólumokkal manipulálnak, vagy nem-hely módon érnek el képzetes dimenziókat. Azt csinálják, hogy kiterjesztik akarataikat és a koncentráció és vizualizáció erőiket ahhoz, hogy irányításuk alá vonjanak nem-fizikai energiákat, erőket és szubsztanciákat.

Pszichikus képességek és az etika

A korábbi Stargate igazgató, Edwin May azt mondja, hogy egyes emberek még mindig dühösek rá és a kollégáira, mert az USA hírszerző szolgálatánál dolgoztak – ők „a rossz fiúk”. Megjegyzi: „A Robert Ludlum/Ian Fleming kém- és ügynöktípus ritkaság. Nem minden kém James Bond vagy egy KGB orgyilkos. Nem minden, amit az ilyen ügynökségek csinálnak, teszi őket a „rossz fiúkká”.” Azt mondja, hogy lehetnek „rossz fiúk” bármely állami ügynökségben vagy a magánüzletben, de a Stargate „hiteles, sőt, etikus munka volt”, mert a végrehajtott küldetés nem volt semmilyen támadó célja (May et al., 2015, 355-6).

Hal Puthoff, az SRI program alapítója ezt írja:

Időnként felelősségre vontak, hogy miért kellett belemennem, hogy együtt dolgozzak a CIA-val és más hírszerző társaságokkal ebben a munkában. A válaszom egyszerűen az, hogy ezekkel a társaságokkal kapcsolatos korábbi érintettségem eredményeként meggyőződésemmé vált, hogy a háború szinte mindig visszavezethető egy hírszerzési tévedéshez, ezért a legerősebb fegyver a béke megőrzéséhez a jó hírszerzés. (1996, 65)

Az ESP programok résztvevői közül sokan, akár a pszichikusok, akár a kutatók beszámoltak az átalakító hatásról. Sham tábornok ezt írja: „Azoknak a mechanizmusoknak a kutatása folyamán, hogy hogyan keletkeznek a különleges képességek, és azok kifejlesztése és operatív használata során azt láttuk, hogy az egyének, akik részt vettek ebben a kutatásban, átalakultak, az értékrendjük megváltozott, a kulturális és értelmi szintjük megemelkedett” (May et al., 2015, 4). May és társai ezt írják: „Úgy tűnik, hogy az ESP háborús célra való használatán történt munkálkodásnak volt hatása a gyakorlatozókra, afelé tolva őket, hogy az ilyen fejlesztéseket a háború befejezése érdekében használják.” (283).

Miután 1982-ben elhagyta az SRI-t, Russell Targ megszervezte a Delphi Associates-et két üzleti partnerével. Első projektjüként pszichikusok és befektetők csapata azt kutatta, vajon a pszichikus képességeket lehetne-e használni pénz csinálására a tőzsdén. A cél az volt, hogy ezüstöt vegyenek vagy adjanak el határidős ügyletekkel, meghatározva, hogy egy héten belül az ezüst ára egy kicsit felmegy, nagyon felmegy, egy kicsit csökken/nem változik, vagy nagyot esik. Mivel rendkívül nehéz a számokat vagy a betűket pszichikusan elolvasni, ezért egy aszociatív távolba látásnak nevezett eljárásrendet alkalmaztak. Minden héten az egyik team-tag a négy lehetséges áralakulást hozzákapcsolta négy nagyon különböző tárgyhoz (pl. egy villanykörtehez, egy könyvhöz, egy játék mackóhoz és egy virághoz). A távolba látónak nem mondták meg, mi az a négy tárgy. Egyszerűen csak megkérték, írja le a benyomásait arról a tárgyról, amit egy hetes távlatban megpillant, amikor már ismert volt az ár. Ezt a módszert használva, kilenc helyes előrejelzés történt, a csoport pedig 120,000 dollárt keresett, amit felosztottak a Delphi és a befektetők között.

Targ hozzáteszi: „A következő évben nem sikerültek az ezüst-előrejelzéseink, feltehetősen azért, mert a befektetőink gyorsítani akarták a próbálkozás ütemét hetente két alkalomra, ezért a látók nem kaptak időbeli visszajelzést az előző próbálkozásból. Személyes meggyőződésem az, hogy elvesztettük a spirituális és tudományos fókuszot, és túlhajszolt bennünket a határtalan gazdagság gondolata...” (2012, 135)

1996-ban ismét sikeresek voltak az ezüst-előrejelzésben, ekkor azonban nem keverték bele a pénzt. Targ azt mondja, hogy az asszociatív távolba látást fő alkalmazási területe napjainkban a sporteseményekre való fogadás Las Vegasban, és hogy az International Remote Viewing Association-ban levő számos ember állítja, hogy ezzel a tevékenységgel keres pénzt.

Ahogy Targ rámutat: „A legősibb szent tanítások kiemelik az pszichikus képességek rosszra csábító elterelését, mert olyan gondolatokkal csábítanak arra, hogy térjünk le a szellemi útról, és használjuk azokat saját egyéni hatalmunk vagy tekintélyünk növelésére” (2012, 256). Saját helyzetéről a következőket mondja:

Az embernek végig kell gondolnia, hogy ezeknek a képességeknek a használata arra, hogy kikémléljük az oroszokat, hogy pénzt csináljunk a tőzsdén, egy szent ajándéknak a köznapivá tétele. Annak oka, hogy folytatom a tanfolyamaimat, amik során a hallgatókban felébrednek a tudatos pszichikai képességeik az, hogy akik készen állnak, náluk ébren maradnak ezek a képességek, és izgatottak az új lehetőségeikkel kapcsolatban, a többiek pedig, akik nem állnak készen, náluk egyszerűen visszaalszanak, és senkit nem bántanak. Ahogy azonban minden másnál a világon, nincs kétség, hogy egyes személyek meg fogják próbálni a felfedezett új képességeiket személyes vagy közösségellenes célokra használni (252-3).

Hiszünk abban, hogy a pszi tanulmányozása betekintést enged a spirituális természetünkbe, mint ahogy a tudat nem-helyi dimenzióiba, amik valamennyinket egyesítenek. Ugyancsak lehetőséget ad arra, hogy értékeljük a tisztesség és felelősség ugyanazon területeit, amikkel szembe találjuk magunkat az életünk más aspektusaiban (254-5)

Ahogy egyre több módszert fedezünk fel pszichikus képességeink alkalmazására a való világbeli feladatokban, mindannyiunknak sok lehetősége lesz, hogy újra és újra kiválassza, hogy a pszi mely alkalmazásai azok, amik etikusak és megfelelők számunkra (256-7).

A teozófia felismeri, hogy a pszichikus képességek mindannyiunkban rejtetten bennünk vannak, és éppen olyan természetesen, mint a hétköznapi mentális képességeink. Ugyanakkor figyelmeztet az idő előtti paranormális képességek kifejlesztése erőltetésének veszélyeire, mert kiegyensúlyozatlanságokat hozhat létre a belső felépítésünkben, és betegséghez, mentális labilitáshoz vezethet. Ráadásul a legtöbb ember elég nehéznek találja, hogy irányítsa meglévő mentális képességeit – a gondolatait, érzelmeit és vágyait – és az alsóbb pszichikus képességek kifejlesztése, miközben az egocentrikus személyiségünk súlya nehezedik ránk, csupán újabb kísértéseket jelentenek az utunkon.

G. de Purucker ezt írja:

Ez nem azt jelenti, hogy az ilyen képességek és erők gonoszak lennének, vagy nem az emberi felépítés természetes részei, még csak azt sem, hogy haszontalanok. Arról van szó, hogy nagyon kockázatos a szellemi látás, értelmi képesség és szellemi akarat nélküli ember számára, hogy vezesse és irányítsa a pszichikai természetet, amiben ezek a tulajdonságok benne vannak...

Az ilyen képességek – akár szellemi, értelmi vagy pszichikus – ki fognak fejlődni a megfelelő időben és tökéletesen természetes módon, ahogy mi magunk fejlődünk, feltéve, ha megingathatatlan szándékunk van azok elérésére, és mindenekfelett, ha a szívünk örökké megvilágítja és betölti az együtt érző szeretet... (*Fountain-Source of Occultism*, 10)

Hatalmas különbség van egyrészt a közönséges médiumok és pszichikusok, másrészt pedig a képzett adeptusok vagy spirituális mesterek között. A médiumok gyakran alsóbb asztrális lények passzív játékszerei, a „képességeik” pedig önkéntelenek, egyenetlenek és irányítatlanok. A spirituális adeptusok másrészt teljes irányítást szereztek a magasabb pszichikus, mentális és szellemi képességeik felett, és messze felülemelkedtek a fizikai és alsó asztrális világok kísértésein és káprázatain.

Ahogy az emberi fejlődés folytatódik, valószínűleg egyre több ember fog valamennyi pszichikus képességgel megszületni. Az amerikai teozófusoknak szóló levélben, 1891-ben H. P. Blavatsky ezt írta:

A pszichikusság minden csábításával és minden veszélyével szükségszerűen kifejlődik önökben, önöknek pedig óvakodniuk kell, nehogy a pszichikus túlszaladjon a manaszi [értelmi] és a szellemi fejlődésen. A pszichikus képességek, amiket a manaszi princípium tökéletes felügyelet alatt tart, ellenőriz és irányít, értékes segítséget jelentenek a fejlődésben. Azonban ha ezek a képességek elburjánzanak, irányítanak ahelyett, hogy irányítva lennének, használnak bennünket ahelyett, hogy mi használnánk azokat – mindez a tanulót a legveszélyesebb tévedésekhez és biztos erkölcsi pusztuláshoz vezeti. Figyeljük ezért óvatosan ezt a fejlődést, ami elkerülhetetlen az önök fajában és fejlődési időszakában, és akkor végül ez a jót és nem a rosszat fogja szolgálni... (*Collected Writings*, 13:173)

Forrásmunkák

- Braude, Stephen, 2015. 'Macro-psychokinesis', in Cardena et al., 2015, pp. 258-65
- Cardena, Etzel, Palmer, John, & Marcusson-Clavertz, David, eds., 2015. *Parapsychology: A handbook for the 21st century*, Jefferson, NC: McFarland & Company
- May, Edwin C., 1996. 'The American Institutes for Research review of the Department of Defense's STAR GATE Program: a commentary', *Journal of Scientific Exploration*, v. 10, no. 1, pp. 89-107, scientificexploration.org
- May, Edwin C., Rubel, Victor, McMoneagle, Joe, & Auerbach, Loyd, 2015. *ESP Wars East & West: An account of the military use of psychic espionage as narrated by the key Russian and American players*, Hertford, NC: Crossroad
- [McMoneagle, Joseph](http://www.mcmoneagle.com), 2006. *The Stargate Chronicles: Memoirs of a psychic spy*, Hertford, NC: Crossroad
- Millar, Brian, 2015. 'Quantum theory and parapsychology', in Cardena et al., 2015, pp. 165-80
- Puthoff, H.E., 1996. 'CIA-initiated remote viewing program at Stanford Research Institute', *Journal of Scientific Exploration*, v. 10, no. 1, pp. 63-76, scientificexploration.org
- Rosch, Paul J., 2015. *Bioelectromagnetic and Subtle Energy Medicine*, New York: CRC Press, 2nd ed.
- Smith, Paul H., & Moddel, Garrett, 2015. 'Applied psi', in Cardena et al., 2015, pp. 380-8
- [Targ, Russell](http://www.targ.com), 1996. 'Remote viewing at Stanford Research Institute in the 1970s: a memoir', *Journal of Scientific Exploration*, v. 10, no. 1, pp. 77-88, scientificexploration.org
- Targ, Russell, 2012. *The Reality of ESP: A physicist's proof of psychic abilities*, Quest Books, Kindle ed.
- Tiller, William A., 2015a. 'Subtle energies and their roles in bioelectromagnetic phenomena', in Rosch, 2015, pp. 35-55
- Tiller, William A., 2015b. 'Electromagnetism versus bioelectromagnetism', in Rosch, 2015, pp. 57-63
- Tiller, William A., 2015c. 'Beyond spacetime-only physics', in Rosch, 2015, pp. 469-79
- Utts, Jessica, 1995. 'An assessment of the evidence for psychic functioning', ics.uci.edu